

spraviti. Davno že je bilo takega društva potreba — al to je, da se je le spavalo dosedaj. Jak. Sajovec,

družb. c. k. kmet. dr. na Kranjskem.

Skedenj pri Terstu 27. sept. —* — Po ukazu častitega tukajšnega šolskega nadzorništva je bilo pri nas obletno očitno šolsko izpraševanje še le včeraj in sicer dopoldne v prvem, popoldne pa v drugem razredu. Med mnogimi veljavnimi gospodi, ki so tukajšno šolo pri tej priložnosti s svojo nazočnostjo počastili, nas je posebno ganilo, tudi našega milostivega škofa zagledati, ki so, da bi se napredka šolske mladosti toliko več prepričali, čeravno ne pri najboljšem zdravju, vendar zjutraj in popoldne do tukajšne šole se potrudili, pri šolskem izpraševanju zdaj tega, zdaj unega pričujočih učencov in učenk po imenu poklicati in z lastno prijazno besedo izprašavati blagovolili, ter s tem očitno dokazali, kako močno jim je mar za dobro izrejo mladosti brez vsega izjema. Po končani očitni skušnji, pri kateri so se otroci, posebno drugega razreda posebno dobro obnašali, so se danes navadne šolske darila delile. Nar popred se je šolska mladina k slovesni božji službi, in po tej v lepo ozaljšano izbano podala, kjer je je tukajšna tovaršija godcev pričakovala. Slovesnost, katero tudi so milostljivi škof s svojo visokočislano nazočnostjo povišati blagovolili, se je z godbo in odpevom prvih dveh stavkov „cesarke pesmi“ začela. Po obdarovanju najpridniših učencov in učenk, pri katerem so fantje večidel bukvice „Zvedeni kmet“, deklice pa razun lepih molitevniških bukvic tudi svilnat škapulir iz rok milostivega škofa prejeli, so visoko vredni gospod s krepko besedo pridne šolarje in šolarce k verlemu napredovanju, mlačne pa in nemarne k popoljšanji opominjevali. Potem je šolska mladost še dva zadnja stavka „cesarske pesmi“ odpela in mestna muzika k slednjemu še lepo popotnico zapiskala. — Tako je minula ginljiva šolska slovesnost, ktere kratki popis sklenemo s polnim zaupanjem, da bo v mehkih in občutljivih sercih blage mladosti mnogo lepih sklepov k pridnemu napredovanju, v stariših pa k marljivemu pošiljanju svojih otrok v šolo in skerbni domači izreji obudila.

Novičar iz raznih krajev.

Zopet se bojo lotili nove železnice; po višjem sklepu od 28. p. m. so presvetli cesar dovolili napravo železnice v Potisji (Theiss-Eisenbahn). — Iz Kotora se piše, da knez črnogorski misli iz Cetinja v Terst priti k našemu cesarju, kterege prihod je po „Triest. Zeit.“ perve dni prihodnjega mesca gotov. — 2. dan novembra doseže maršal Radecki 90. leto svoje starosti. — Ena naj važniših novic je pismo, ki ga je 2. p. m. mesca knez Goršakov, novi ruski minister unanjih oprav, ruskim poslancem pisal, ker v tem pismu razlaga pravila, po katerih se bo vprihodnje ruska vlada v unanjih zadevah ravnala. Rusija želi — pravi knez — z vsemi vladami prijazna ostati in naj naravniši pot k temu je, da v nobeni zadevi, ktera se tiče javnega prava v Evropi, ne zakriva svojih misel; zato poprime sedaj besedo, da odkrije napake, ki se godé gerški vladi, in stiske, s kterimi pestite zapadne vladi napolitansko. Da ptuje armade še dalje oblegajo Gerško, ni prav, in le sila močnejega zoper slabejega je to, kar počenjate zapadne vladi zoper kralja napolitanskega. Zaveza tistih vladarjev — pravi Goršakov na dalje — kteri so z nami vred se za tiste pravila poganjali, kterim se ima Evropa za 25 letni mir zahvaliti, je razderta; naš visoki vladar ni tega kriv; okoljšine sedanje so nas oprostile, da zameremo vprihodnje spet popolnoma po svoji volji ravnati. H koncu tega razglasa pravi knez Goršakov, da politika rusovska ni sebična in da ne sega po ptujih deželah, ampak da blagor domači je nje cilj in konec. — Da tak ojster pretres homatij gerških in napolitanskih ni po volji angležki in francozki vladi, se bere v telegrafnih pismih iz Londona in Pariza, vendar terdijo vse enoglasno, da to ne

bo motilo angležke in francozke vlade v nju početji. Prezreti pa vendar tudi ni, da take važne besede ne bojo brez vspeha do kralja napolitanskega, ker so voda na njegov mlin, in da tudi vlada francozka in angležka bote enmalo rahlejšje postopale v svoji sili, kar se že iz tega vidi, da vojskine ladije v Toulonu že več dni pripravljene čakajo ukaza, odriniti proti Napolitanskemu. Dokler pa ne pride avstrijski poslanec Martini iz Napolja „z zadnjo besedo“ nazaj, ne bo nič. Kralj napolitanski je še zmiraj v Gaeti. — Razpertije zastran besarabiške meje med Rusijo in Moldavo so poravnane; ruska vlada bo odstopila Bolgrad Moldavi. — Iz Turčije so se te dni zvedile važne novice; ena je, da se turška vlada brani pismo podpisati, katero ima dovoliti prekop ožine sueške; druga, da čedalje več turške armade se zbira v Antivari, ki ima udariti na Černogorce, in tretja (čisto nova), da se je Omerpaša zameril sultanu in da zatega voljo prebiva sedaj v neki vasi. — Za gotovo se terdi, da pravda Črnogorska in Neuenburška se bo predložila v rešenje pariški konferencii. — Ne le prodaja cerkvenih, temuč tudi soseskinih in šolskih lastnin se bo ustavila na Španjskem; novi minister Salavaria, ki je sedaj nastopil ministerstvo dnarstva, je že 68. španjski dnarstveni minister od leta 1833! — Od velike pojedine, ki jo je car ruski ob kronanji svojemu napravil ljudstvu v Moskvi, se sliši, da iz 30 vinočev so točili vino; za obed je bilo 300.000 gostom pripravljeno: 450 pečenih volov, 4600 telét, 3800 jarcov, 30.000 piščet, čez 5000 gnjat, neštivilno klobas, mnogo-verstne pekarije na cente in družih jestvin na kupe; da tudi vodke (žganja) ni manjkalo, se samo po sebi razume. — Po „Czasu“ razglašena novica zastran vpeljave Gregorjevega koledarja na Rusovskem zadeva le avstrijske dežele gerškega verozakona. — V Parizu še zmiraj zaperajo nepokojneže; na več krajih so bili po ulicah unidan nabiti draživni listi: „bolji kup kruha! cenejšje stanovanja! bolji kup življenje ali pa — kugle!“ — V Nici na Sardiniskem, kjer je tudi pozimi kaj prijetno milo vreme, delajo velike priprave za stanovanje rusovske cesarice-vdove, ktera zavolj bolehnosti tu sem pride; govori se celó, da bi se utegnil tukaj sniditi naš, rusovski in francozki cesar.

Tolažba.

O človek, ne žaluj,
Ubogi človek, ne zdihuj!
Le malo ur ti je še dano,
In smert zaceli slednjo rano;
Z veseljem je tedej včakuj!
V dnu hladne jame, pod gomilo
Se ti bo serce vpokojilo;
V nji cvete mir, mir — serca lék
Za večni vék.

Sej Bog je Bog močan
In vsem stvarém v ljubezni vdan,
On vse solzice naše šteje,
In up, ki nas v nesreči greje,
Je dar njegov z nebes poslan.
V nebó, v obljubljeno deželo,
Med izveličancov kerdelo
Nas vabi z množ'co bolečin
Iz solz dolin.

Tedaj ne izdihuj,
Ubogi človek ne žaluj,
Če Bog s terpljenjem te obiše
Posred svetá al v kotu hiše;
Sred britkih nuj zvestó pomnuj:
Da cvetje stisk, težav, terpljenja
Nam obrodi kdej sad življenja,
Da cvete unstran groba lék
Za večni vék! Rodoljub Ledinski.

In nuj in stisk druhal,
Ki jo je v varstvo ti odbral,
Da b' te mem brezdna strasti vodil,
Da b' po pravici varno hodil,
Mu gori drago boš prodal.
Jok, ki se ti 'z oči utrinja,
On v biser blagosti spreminja;
In iz nadlog, z bodečih kron
Raj spleta on.

Raj spleta 'z bolečin;
In sam človekov Bogosin
Je šel spet v svoje veličastvo
Le skozi križnih nuj napastvo
V težavi, v slavi naš pervin.
Cvet naših nuj je nočna senca
Vzpored nja križa, ternjovenca;
Nju cvet je sončnojasni cvét:
Odrešen svét.

Pogovori vredništva.

Gosp. J. S. v B.: Opombico zastran „vlašk. jez.“ bomo dostavili, in tako, mislimo, bo dosti. Sicer pa prosimo večkrat kaj.